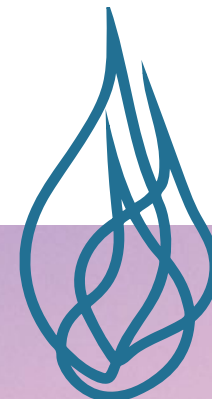

NORDIC HARVEST MISSION

VEKKELSESRAPPORT

Med fokus på
Jesus
i alle slags tider

NORDIC HARVEST MISSION

Nordic Mission er en misjonsstiftelse grunnlagt av Håkon Fagervik, med hovedkontor på Bønnesenteret i Levanger. Den ledes av et tverrkirkelig styre av aktive kristne. Daglig leder er Leif J. Johannessen.

VEKKELSESRAPPORT

April/ mai 2021

3 LEIF J. JOHANNESSEN
Leder

4 HAAKON FAGERVIK
Evangelistenes reiser

6 HAAKON FAGERVIK
Tryggheten i Gud

8 ANITA THRANA OG THEA MARGRETHE SVENDSEN
Det er liv over bønnelivet på senteret

10 SERGEI HRAPANOV
Mange trenger virkelig hjelp

13 LEIF J. JOHANNESSEN
1700km garn til gensere

14 LEIF J. JOHANNESSEN
Pakker inn masse kjærlighet

16 JHOANNA MARIE ESTANISLAO-AUTOR
En liten hilsen fra Hernani

18 LEIF J. JOHANNESSEN
Bønnedager i Bergen

19 LEIF J. JOHANNESSEN
En av menighetene våre i Zambia
rammet av storm

20 JACQUES LIEBENBERG VAN DER MERWE
Hjelp oss å hjelpe fattige i Israel

Oppdragelsen av det Norske Folk

Det er spesielt å se nordmenn som kommer fra opphold i syden bli fotfulgt av politi og befalt inn i karantenehotell. Vi som er vant å gjøre som vi vil og reise hvor vi vil. Iløpet av kort tid har vi havnet i unntakstilstander med overvåkning og kontroll som vi vanligvis assosierer med helt andre regimer. Demokratiet dikterer begrensinger og restriksjoner. For oss, frie Ola og Kari nordmann er dette svært uvant og ubehagelig. Disse restriksjonene er gjort for å berge samfunnet fra å bukke under for den ødeleggende smitten. Vi fratas retten til å gjøre som vi vil for å berge samfunnet. Vi oppdras gjennom pålegg og fare for straff. De fleste skjønner at dette er riktig og nødvendig. Selv for oss snille nordmenn har det ikke vært nok med sterke anbefalinger, det har måttet sterkere lut til. Fri oppdragelse og bare kunnskapsformidling ser ikke ut til å være nok for voksne heller. Det må rammer til, og konsekvenser om de blir brutt, som trafikkregler med fare for bøter må til for å skape trygghet på veiene.

Vi er ikke skapt med verdier. De blir gitt oss gjennom oppdragelse. Verdier i vårt samfunn ble i flere

hundre år bygget på kirkens lære. De første almueskolene som ble dannet i Norge på 17-hundretallet var konfirmasjonsskoler. Det eneste målet var at folket skulle læres opp i den kristne tro. Den første læreboka var: Sandhed til Gudfryktighed av Erik Pontoppidan. Utover siste halvdel av 18-hundretallet jobbet sterke krefter med å få kastet av seg «Pontoppidans åk», og kort fortalt kulminerte det i 1969 når kirken mistet den direkte innflytelse på skoleverket. Kirken skulle ikke ha monopol på å tolke verden.

Vi har lenge beveget oss inn i en pluralistisk verdiforståelse der vi mindre og mindre skal bli fortalt hva som er rett. Vi har beveget oss i en humanistisk materialistisk verdensforståelse. Her er det verken kirken eller Gud som står i sentrum. Mennesket settes i sentrum. Ankeret som var forankret i Bibelske grunnsannheter dras opp og vi styres av... hvem vet hva? Kanskje man kan si at man styres av strømningene i folket.

Jeg slutter ikke å overraskes over hvilke grenser som blir brutt. Det som føles rett er rett så lenge det ikke går ut over noen andre. Selvsagt får ikke en

drapsmann gjøre som han føler. Alle, hele samfunnet føler at det er galt. Selvsagt får en kvinne gjøre det hun føler er rett for henne når hun tar abort. Alle, hele samfunnet føler at det er rett, selv om hun også tar et liv. Selvsagt skal ikke guttekroppen diktere en gutt til å være gutt når han føler han er en jente. Heller ikke samfunnsstrukturen skal diktere han det. Ingen skal diktere han det. Han vil ha lovgivning som gjør det straffbart å uttrykke eller mene noe annet enn det han føler. Ofte fanebæres disse strømningene av sterke røster som appellerer til følelsesstrenger i folket. Ingen vil være hjerteløse. Ingen vil diskriminere andres følelser. Kirken skal selvsagt velsigne og praktisere etter de nye normene den er jo fanebærer av den fullkomne kjærligheten. Den skal ikke diskriminere noen.

Det er urovekkende når disse strømningene trenger inn i kirkens og den enkelte kristnes hjerte. Når ankeret også her trekkes opp fra bibelske grunnsannheter kommer hjertet på gli. Kjærlighet uten grunnfeste i sannheten er en farlig læremester. Kjærlighet uten normer vannes ut. Jesus sier at når lovløshet tar overhånd bli kjærligheten

kald. Et hjerte som ikke er forankret i Gud er mer svikefullt en noe. Man trenger ikke sjekke naboens hjerte for å vite det.

Guds Ord forankrer kjærligheten i sannheten. Vi trenger en Guds Ord vekkelse. Vi må la Guds Ord, levende og virkekraftig trenge igjennom sjel og ånd, marg og ben og dømme hjertets tanker og råd. Først da blir dømmekraften friskmeldt. Kanskje kjemper vi med ryggen mot veggen i forhold til å oppdra samfunnet i kristen tro? Men vekkelse starter i Guds folk! Gud må forbarne seg over oss med en gjennomgripende vekkelse som verden så mange ganger har sett. Møtet med Gud og Hans levende Ord forandrer og berger både menneskehjertet og folkesjelen og oppdrar oss til Guds frykt og til å være tro mot sannheten i kjærlighet.

Leif J. Johannesen
Daglig leder

Evangelistenes reiser

LOFOTEN

I begynnelsen av Februar fikk jeg og Nils Bueng besøke menigheten Klippen i Lofoten for en bønnehelg. På tross av at vi ikke kunne møtes flere enn ti om gangen opplevde vi fine dager sammen i bønn. Det er godt å være sammen med vennene der som brenner for bønn og vekkelse i Lofoten. Jeg var også en tur på Reine der jeg fikk stå i min første vekkelse som ung evangelist. Mine åndelige røtter kommer derfra. Bestefar Hans, rodde fiske i mange år og ble en kristen på Misjonshuset på Hamnøy. Vekkelsen brant der ute på begynnelsen av 1900 tallet, og mange av fiskerne fra Helgeland ble frelst og dro hjem som forvandlede mennesker. En bok som beskriver denne åndelige bevegelsen kalles «Helgelandsvekkelsen», nettopp fordi så mange fra Helgeland fikk møte Jesus og dro med seg vekkelsen til sine hjemsteder.

VIDERE TIL SØRARNØY OG MO I RANA

Jeg og Nils dro videre til Pinsemenigheten Sion på Sørarnøy

der vi hadde noen fine dager før vi dro til Mo i Rana og var med på bønnesamlinger der. Hele denne reisen besto av småmøter på grunn av Coronasituasjonen. Men vi fikk be med folk til frelse og opplevde velsignelsen ved å stå sammen med vennene på mange steder disse to helgene.

MÅLSELV OG FINNSNES STEDER JEG GJERNE VIL KOMME TILBAKE TIL

Som ung evangelist i Misjonsforbundet var et av de første stedene jeg besøkte Målselv og Bardu. Misjonsforbundet sto sterkt her oppe etter omfattende vekkelse i bygdene her. Siden var jeg ofte på besøk i Målselv. Mye av våre arbeidermøter ble lagt til stedene her og det var alltid en slik velsignelse å komme til menighetene her. To evangelister, Randi og Agnes, betydde også mye for meg som ung evangelist. De bodde på Setermoen og hadde en møtesal som ble kalt Misjonssalen i en boligblokk. Mange soldater ble frelst under Randi og Agnes sitt virke. Disse to var av den gamle

Jeg fikk delta i Gudstjensten i Målselv vakre kirke. Her sammen med presten.

evangelistsorten med en sterk tro på bønnens kraft, og jeg var ofte sammen med dem i bønn som inspirerte meg til å tro på vekkelser og liv i området. Ofte besøkte jeg, og bodde hos Ada og Johannes Fagerberg. Disse betydde mye for meg gjennom mange år. Jeg

dro dit for å faste og be og søke Gud sammen med disse to. Ada var syk i mange år av Parkinson, men ba mye for syke og hadde en sterk profetisk gave. Som ung evangelist var de en ekstra stor velsignelse inn i mitt liv.

I mange år har jeg bedt spesielt for Målselv, for alle soldatene og alle som trenger å møte Jesus der. Det var så fint å møte den lille flokken som samles på Misjonskirken trofast i bønn uke etter uke. Noen nye har kommet til siden jeg var der sist og vi var på det meste 30 stk. på møtene. Odd Inge Aarø og jeg opplevde det så velsignet å kunne møte disse vennene igjen etter all nedstengningen

som har vært. Jeg fikk også besøke Pinsemenigheten på Finnsnes og var med på to fine møter der. Vår gode

venn Dag Larsen er en av lederne i menigheten der. Her møtte jeg også en ny evangelist, Håvard Indrevoll, som virkelig brenner for folket i nord.

IGJEN EN FIN MØTESERIE I FINNMARK

Etter Målselv dro jeg og Nils Bueng opp til to uker i Finnmark. Det er så flott å være der og møte lengselen etter Gud som finnes i dette fylket. Nils og jeg fikk besøke flere familier som ville samtale med oss om nød og smerte som de opplever. Det er som å følge Jesus fra hus til hus, og fra bygd til bygd. Evangeliet er fantastisk og det er et slikt privilegium å få bringe det ut til mennesker som lengter og tørster etter Jesus. Jeg fikk også en tur til Mjøndalen der jeg og Birger Wroldsen laget 10 programmer om bønn for TV Visjons Norge. Disse

programmene skal sendes i slutten av April.

JEG ELSKER DET SAMISKE FOLK

Helt siden jeg fikk stå i vekkelser i Karasjok i 1988 og 89 har jeg kjent en slik kjærlighet til det Samiske folk. Siden har jeg hatt mange møteserier i de samiske områdene i Finnmark og også i Sverige og Finland oppgjennom årene. Åpenheten for Gud og troen på det overnaturlige er så fasinerende å møte blant dette folket. De tre brødrene Bueng som var med i oppstarten av Bønnesenteret og har reiset mye sammen med meg, har lært meg mye om den samiske kulturen og vært en døråpner inn i mange familier i Kautokeino og andre steder i nord. Samene har i mange år stått på min faste bønneliste. Vær også du med å løfte opp dette folket. På alle disse reisene denne vinteren er det mennesker som har blitt frelst og helbredet. Be spesielt for de samiske forkynnerne som Gud har reist opp der oppe. Høsten er moden, det trengs bare arbeidere til å ta den inn. Denne høsten vil også jeg som en gammel forkynner være med på.

av Haakon Fagervik

Tryggheten i Gud **midt** **i smerte og nød**

2020 har vært et merkelig år og begynnelsen på dette året er mye på samme måte. Savnet av å møtes og frykten som preger mange mennesker er noe som har preget det arbeidet vi står i som bønnesenter og for Guds rike i det hele tatt. Vi tror at ut av dette skal det komme noe bra ettersom Gud vender det onde til det gode. Den siste tiden har jeg vært mye preget av at en av mine aller beste venner måtte gi opp kampen mot kreften som han har slitt med i lang tid. En av de som har betydd aller mest for oss i mange år i det arbeidet vi står i både på Bønnesenteret og i misjonen. Den svenske pastoren Søren Johanson ble forfremmet til herligheten 3.mars. Nøyaktig et år tidligere døde en annen av mine kjære venner Leiv Holstad. Vi har stått på i bønnekampen for begge disse to kjempene i Guds rike. En ting er sikkert, de er begge hjemme i det herlige hjem som venter oss alle som lever med Jesus. Samtidig som vi vet at begge disse har det godt nå, så

kjenner vi på savnet og står sammen i bønn med familiene som mister sine og er i en livssituasjon som blir så annerledes. Dette er kampen som vi alle står i så lenge vi er i denne verden, mellom evighetens herlighet og denne verdens smerte. Selv har jeg innledet dette året med to hjerteinfarkt som brakte meg til sykehusene i Trondheim og Levanger for behandling. Jeg har i nesten to år vært så utrolig bra i hjertet. Tidligere har jeg slitt med det i over 30 år, med flere innleggelser og utblokkinger av årer. Men etter jeg var i Dalton i Georgia og ble salvet og bedt for der har jeg vært en helt annen mann i snart to år. Men så i begynnelsen av januar fikk jeg et nytt infarkt. Nå har ingen av disse infarktene jeg har hatt vært livstruende, bare smertefullt mens det står på og så er jeg litt svakere etterpå. Men i alle ting får jeg kjenne på Guds omsorg.

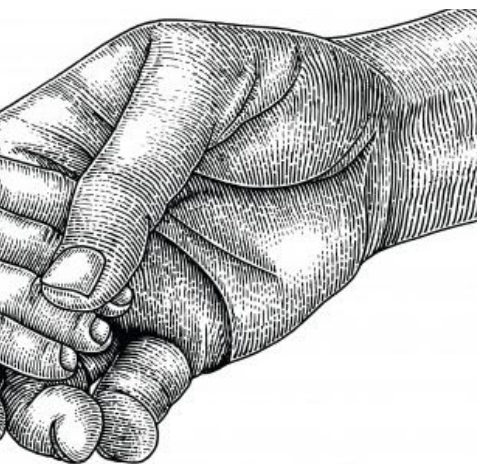
PÅSKEN ER SMERTENS OG

SEIERENS HØYTID

Med bakgrunn i alt som har skjedd har jeg denne påsken sett hvordan sorgen og smerten går hånd i hånd med gleden og seieren. Golgatabudskapet er det mest fantastiske jeg kan tenke meg. Der møter vi vår Gud i blod og sår på forbryterens kors. Den mest grusomme drapsmetode som var kjent i samtiden, der henger han, vår Gud og frelser. Slik handler påsken om det ufattelig grusomme som Jesus måtte gjennomgå. Ikke rart disiplene satt vettskremte og fortvilte bak stengte dører. Men så er kommet seieren. Den vakre seieren der Maria møter Jesus levende oppstått i hagen.

«LIVET ER SORG OG GLEDE MIKSET SAMMEN I DE HVERDAGER VI ALLE OPPLEVER, MEN JESUS ER EN SLIK KLIPPE SOM VI KAN STÅ PÅ NÅR ALT RYSTES RUNDT OSS.»

Der de forskremte disiplene får besøk gjennom stengte dører. Der den tvilende Tomas får gjenopprettet sin tro ved å møte den naglemerkede Jesus. Ut i fra mørket strømmer lyset, sterkere enn noen gang før «hvorfor søker dere den levende blant de døde? Han er jo ikke her, han er oppstått.» er engelens ord til disiplene. Ingenting griper meg så sterkt som påskens sterke kontraster. Vi møter ondskapen i all sin heslighet, vi møter kjærligheten som ydmykt gir seg inn i sviket og smerten, «Ikke min vilje, men din» er bønneropet i Getsemane. Judas bedrageren får høre «venn hvorfor er du her». Så kommer de

grusomste torturmetoder over han som vår Far i Himmelen lot rope utover: «Dette er min sønn den elskede, hør Ham». Så ille tilredt var han at han så ikke ut som et menneske sier Jesaia 53. Dette er smertens budskap, men samtidig seierens budskap. «For så høyt har Gud elsket verden at han selv betalte prisen for vår frelse.»

HVOR ER GUD UNDER SYKDOM OG DØD

Når man selv opplever sykdom og skrøpelighet og gode venner dør rundt en, hva da med troen på miraklenes Gud? Det spørsmålet får jeg mange ganger. En ting er klart når jeg opplever sterke helbredelser, og ser bønner bryter igjennom til seier øker det troen for å stå enda mer på i forbønn for mennesker. Men selve grunnlaget for min forbønn og min tro på bønn er alltid Guds eget ord, Guds gode farshjerte og Bibelsens mange

løfter. Dette er noe som står fast til alle tider og i alle omskiftninger. Løftene er der i seier og nederlag, og dette er alltid grunnlaget for min bønn. Livet er sorg og glede mikset sammen i de hverdager vi alle opplever, men Jesus er en slik klippe som vi kan stå på når alt rystes rundt oss. Det var et seiersrop som lød på korset: «Det er fullbrakt!» Dette ropet kom fra en døende mann, mishandlet på det grusomste. Men dette seiersropet har forvandlet millioner av menneskers liv. Vi har opplevd kraften i Jesus sitt «fullbrakt» og det er grunnlaget for det nye livet og for våre bønner. Takk at vår Gud er med oss i både storm og stilla. Halleluja, hvilken Far vi har.

av Haakon Fagervik

Det er liv over bønnelivet på senteret

Det vi alltid har gjort på senteret er å ha fokus på å være takknemlig, løfte blikket, takke Jesus, søke hans ansikt og tilbe ham. Vi beundrer ham, blir stille og lar han gripe hjertene våre i ærefrykt for ham. Kongen er sammen med oss, kongen er i rommet. Det gjør noe med oss. Vi blir forvandlet, og vi lengter etter å bli mer og mer lik ham, og at Norge skal bli forvandlet! I den siste perioden har vi oftere og oftere opplevd at bønnemøtene ender opp i stillhet og beundring av ham. Nærværet er følbart.

På grunn av korona har vi måtte ta hensyn til de restriksjonene som har blitt gitt, og over en lang periode kunne bare ti av de ansatte møtes til bønn hver dag. Selv dette har Gud ført til noe godt, og vi opplevde å bli ført tettere sammen. Etterhvert som reglene åpnet opp for det, inviterte vi de som har vært med i det daglige bønnemiljøet. Vi merket at det var en sult i folk etter å søke Gud. Vi har hatt flere bønnemøter per dag og kjenner at bønnetrykket øker.

En bønn i denne tiden har vært: «Gud, hva er det du gjør i dette? Hjelp oss til å forstå hva du holder på med, slik at vi ikke driver med vårt eget.» Vi ydmyker oss for Gud og hverandre og søker hans ansikt. Vi lar han gjennomlyse oss,

og løfte bort det som kommer i veien for hans rike i oss.

Dette verset har vi stadig kommet tilbake til, fra korona startet:

«OM MITT FOLK, SOM ER
KALT MED MITT NAVN,
YDMYKER SEG OG BER
OG SØKER MITT ÅSYN
OG OMVENDER SEG FRA
SINE ONDE VEIER, DA VIL
JEG HØRE I HIMMELEN
OG TILGI DERES SYND OG
LEGE DERES LAND.»

2.KRØN: 7, 14.

BØNN I TUNGER

Vi fikk fra Gud at han ville vi skulle be mye

i tunger. Da vi åpnet opp for flere folk på bønnemøtene, ble dette en av prioriteringene. Folk reagerer forskjellig på denne tiden vi er i nå, og vi opplever mer enn før viktigheten av å stå sammen i enhet og bønn. Det er spennende å be i tunger. Vi kjenner at Den Hellige Ånd tar tak og vi ber ut det som er på hans hjerte. Det oppleves lettere å stå sammen når vi ber på denne måten. Det er så artig å høre hva folk har fått når de ber i tunger, det dreier seg ofte om de samme tingene: «Rydde en kongsvei og plukke bort steiner. Vi rydder vei for kong Jesus i Norge.

SAUE- ELLER GEITENATUR

En sauebonde fortalte oss at når de skal samle sauene og føre dem ned fra fjellet er det viktig at de går i samlet flokk. Det har ikke så mye å si om de kommer bort fra stien, for så lenge de er samlet får gjeteren dem alltid fram til målet. Om sauene begynner å spre seg er det vanskelig å få dem videre. Gjeteren må begynne helt på nytt for å samle flokken igjen. Dette har blitt et godt bilde på det å stå sammen i enhet, slik at Jesus, hyrden vår, kan føre oss dit han vil.

Noe som har blitt tydelig for oss er at sauene følger hyrden, mens geitene går sine egne veier. Dette har talt til oss og utfordret oss. Vi vil ikke ha geitenatur, men være som sauene, avhengig av hyrden og følge han der han går. Derfor ønsker vi å holde blikket på hyrden og komme så nær at vi kan se inn i hans kjærlige ansikt. Jo mer vi ser på Ham, jo mer beundrer vi Ham. Vi tror at en slik form for overgivelse har betydning, og gjør noe med Norge.

*Av Anita Thrana og
Thea Margrethe Svendsen*

Mange trenger virkelig hjelp

Vi er utrolig heldige som har så mange gode og helhjerta medarbeidere i våre misjonsland. Det er en stund siden vi har gitt dere nyheter fra arbeidet vi støtter i Riga. Vi spurte derfor Sergei om å skrive litt om sin familie og oppdatere dere på det som skjer i arbeidet de får stå i.

LITT OM SERGEI OG HANS FAMILIE:

« For å fortelle litt om oss som familie så har vi seks barn. Tre er «våre» og tre er adoptert. Pris skje Gud!! Eldste dattera vår Violetta er 23 år og studerer på siste året. Hun er aktiv i ungdomsarbeidet og i lovsangsgruppa. 27 mars skal hun gifte seg og vi skal feire bryllup! Den andre dattera vår, Francheska, studerer også og er med i lovsangsgruppa. Hun skal også gifte seg i sommer. På tross av pandemien er det bryllupssesong hos oss. Tredje dattera vår er 19 år og er også aktiv i lovsang og i ungdomsgruppa. Hun skal vi ikke gifte enda!

De andre barna våre er Aleksander på 14 år, Bogdan på 9 og Amelia på 5 år. De går på skole og barnehage og vi prøver å oppdra dem i kjærlighet. Kona mi Lena jobber i resepsjonen på et øyesenter. Ellers er hun husmor hjemme. Jeg jobber i kirka og har en ekstrajobb som selger av mobilabonnement og så jobber på byggeplasser av og til. Det er selvfølgelig vanskelig å klare seg bare med en jobb om man skal overleve i Latvia, men det meste av tida bruker jeg i tjeneste og det herlig å tjene å tjene Gud og hjelpe folk.»

Brev fra vår medarbeider og hjelper for fattige familier i Riga

OPPDATERING FRA ARBEIDET:

Hilser dere!

Det er godt å høre at dere i Nordic har det bra og er friske. Det er dessverre veldig mange i Latvia som har blitt syke. Jeg og min datter Francheska var syke fra midten av januar til februar. Vi ble heldigvis ikke så dårlig som mange andre. Det var fire dager som var kritiske da vi hadde skikkelige vondt i kroppen. Ellers var det heldigvis ingen andre i familien som ble smittet.

Korona viruset har ført med seg mye forandring også i Latvia. Det er ikke lov å besøke familier så mye som før og mange er veldig bekymret. Vi bruker en god del nettmøter og ringer og leverer matpakker. Vi har noen møter men følger regler og restriksjoner som er gitt. Vi støtter nå sammen 10 barnefamilier fast. Også utenom er det mange familier og studenter med behov i Riga.

Vi arbeider også med tenåringer og eldre i menigheten. Ved hjelp av støtten fra dere hjelper vi familier med alenemødre som har 2-3 barn. En av de vi hjelper har 6 barn. Det er en veldig vanskelig situasjon i landet når vi har Tyske priser for mat og klær. Kommunale avgifter vokser mens lønn og støtte til foreldre er den samme. En vanlig arbeider som f.eks. en lærer eller en bygningsmann, kan dessverre ikke forsørge familien sin og betale kommunale avgifter. Heldigvis er det noen få som klarer å ha flere jobber og samtidig ha overskudd til familien sin. Men det er veldig tøft hvis man er alene forsørger.

En annen ting som er spesielt med korona tiden er for dem som har hatt vaske eller rydde jobb på hotell. Nå er det ingen hotell som er åpne og folk mister jobbene sine. Hvis noen har bakket eller klippet hår for folk som ekstraintekt, så er det ikke lov nå. For slike familier der livet ikke var lett før Koronaen er det veldig vanskelig nå.

«DET ER
FANTASTISK
PRIVILEGIUM Å
BRINGE LITT HÅP
I MØRKET!»

Vanlig lønn i Latvia er 450-600 euro i måneden + 29 dollar i støtte for hvert barn. Når man må betale kommunal strøm på 200 euro pr måned og husleie på 200 euro og mer, pluss transportutgifter 50 euro, sier det seg selv at det ikke er mye igjen til å leve for. Man skal jo ha klær og mat og skolesaker til barna også. Prisene i Latvia er ganske identiske med norske på slike ting. Nå har barna i tillegg hjemmeskole og må ha Internett og PC. Det er ikke lett å få endene til å møtes selv om begge foreldrene jobber. Jeg kan gjenta meg selv på at man må virkelig stå på og jobbe dagen lang om man skal klare seg.

MANGE TRENGER VIRKELIG HJELP

Bibelen kaller oss å hjelpe enker og foreldreløse, så det er fantastisk at Gud gir oss mulighet å hjelpe sammen. Som et eksempel vil jeg fortelle historien til en familie. Familien består av mor og far og 3 jenter. Alt var ganske greit. Begge foreldrene jobbet. Far jobbet ofte dobbelt og kunne være utslitt og drakk alkohol i perioder. Siden han er glad i familien tok han opp igjen arbeidet når han var edru. Han prøvde så godt han kunne. Mamma jobbet og var husmor. For to år siden fikk faren plutselig hjerneblødning og døde. Mor ble igjen med 3 barn. Nå bor de alle i et rom på 18 kvadratmeter som de betaler 250 euro for i måneden. Det er lite plass og dårlig luft bestandig. Oppvarming er vedovn og elektrisitet. Kjøkken, stue og soverom er alt i samme rom.

Mor jobber på barnehage som assistent og får 450 euro i måneden. Hun må også ta seg av hjemmeskole for barna. I vinter datt hun og brakk hånda. Med en gang fikk hun mindre lønn og mer utgifter til medisiner. Latvia har begrenset statlig helsevesen og sjelden har noen helseforsikring. Så man må betale alt selv.

Når det er online undervisning så gjør alle barna sitt beste for at det skal gå bra. Men de har kun 1 pc som jentene bruker etter tur. De er tapre, men ofte mister mor motet. Da er det en kjempe oppmuntring å få matpose fra oss. Hun er så hjertelig takknemlig, ikke bare for penger og mat, men for oppmerksomheten og over at noen setter av tid og krefter for å komme med varer til dem. Vi leter etter en bedre boløsning for denne familien, men det er ikke så enkelt.

Selvfølgelig finnes det familier som er i bedre situasjon med hensyn til bolig, men mange foreldre mister helt motet over situasjonen de er i. Og ofte er det barna det går verst utover.

Det er fantastisk privilegium å bringe litt håp i mørket! Tusen takk for samarbeidet og at vi kan stå sammen. Vi ber for dere.

Av Sergei Hrapanov

Selma har brukt ca 1700km garn til gensere hun har strikket til Ukraina!

DET ER CA. AVSTANDEN I LUFTLINJE MELLOM LINDESNES OG NORDKAPP!

«Det er visst noen som mener man skal legge seg ned å dø når man er blitt ufør, men det klarte ikke jeg» sier Selma Brandtzægg Jensen. Det har blant annet resultert i nesten 1700 hjemmestrikkede gensere til Ukraina. I skrivende stund har hun 250 liggende klart til en ny forsendelse.

«Det er godt for fingrene mine å strikke», sier hun. De blir fort stive om det går for lenge mellom. Og strikke gjør hun, fra tidlig til sent på kvelden. Hun elsker å sette sammen farger og komponere mønster selv. Hun har mange bilder av folk som har mottatt gensere, men selv har hun enda ikke fått vært nede og besøkt landet hun har gitt så mye varme.

Vi håper det kan la seg gjøre når Coronatiden er over!

Johan Votvik i Avisa Nordland skrev for kort tid siden en artikkel om henne. Vi har fått tilatelse til å trykke en faksimile av intervjuet i Vekkelsesrapport.

Av Leif J

Selma Brandtzægg Jensen har strikket tett på 1700 varme gensere

Hadde noe gammelt garn liggende

Det bugner av varme plagg hos Selma Brandtzægg Jensen (66), som til nå har strikket 1.658 gensere til fattige i Ukraina.

Johan Votvik
avisn.no
16.11.2020

MELBY: Utsikten over Hvalbakkvæder i Meløy er betagende, der Selma sitter og strikker på en stor genser av rødt garn. Hun har hatt strikkemusikere med seg siden hun var en liten jente.

«Jeg kan huske at jeg som femåring satt i et hus og strikket ved siden av bestemor, sier Selma.

Nå går fransene mæsse av seg selv, mens hun ser på tv eller snakker med mannen sin.

Vakte oppsikt
Det startet med et hus for 20 år siden, som hun syntes ble for sterkt og som endte opp som en gammel barnebutikk.

«Jeg hadde noe gammelt garn liggende, og da jeg fikk barn om Hvalbakkvæder i Meløy, bestemte jeg meg for å strikke noen plagg, sier Selma.

Som på dette tidspunktet hadde hun ikke gått til for etter at hun hadde neddelt av gårde de første årene, ble hun kontaktet av en jente fra Vårt Land som kom på den for å intervjue henne om den humanitære aktiviteten.

Den saken resulterte i at jeg fikk inn en god del redninger med posten fra hele Norge, sier Selma.

Nabohelp
Som fikk en oppmerksomhet etter at hyttene ble tatt fra selma i forbindelse med noen år siden i utveksling med den siste generasjonsproduksjonen. Den spredte seg som tid i faste på Facebook.

Siden har det gått jevnt og med mest påske til Ukraina via Norge. Hvert Mønster i Leangen. Den første forsendelsen med gensere, har et stort

bile sendt 20. november 2019. Siden har hun strikket 202 gensere, plus andre varme plagg, som nå ligger klar på loftet og venter på å bli sendt.

Fikk bilder
På skapet i den strømmen som der Selma sitter med sine varme gensere, ligger en svart kasse med et hundetall bilder av barn, ungdom og voksne.

Bildene er tatt i landbyer i Ukraina like etter at de har fått på seg gensere strikket av Selma.

Som også har vært med på å hjelpe en stor familie med å bli barn som bodde i et hus på 10 kvadrater med jordgull, og trengte både varme klær og bedreforbuds.

«Jeg tenker ofte på hvordan det er å være ferdig og ha i erkle hos med jordgull, mens jeg kan sitte varm og trygt her i Norge, sier hun.

Fabelaktig
Det gikk ikke lang tid etter at det gikk i brett Strømstad (dette tryk- te i Hvalbakkvæder i 2016, og der Selma nå bor, for hun kjente på behovet for å hjelpe til.

Jeg tenker ofte på hvordan det er å være ferdig og ha i erkle hos med jordgull, mens jeg kan sitte varm og trygt her i Norge.

GRATIS GARN: Alle gensere og de andre varme plaggene er strikket av garn Selma har fått fra gjenside i hele Norge.

Det gjør hun ved å legge ut bilder av Selmas produksjon med meldingen «Hvert Mønster» endelig på rasjonale strikkesider og på Facebook-sider i Meløy og Selma.

«Det ender ofte med flere tusen klær, og i vinteren er det et stort behov for å hjelpe til med å skaffe garn til barna. I Norge har jeg tenkt på å ha en folk som ønsker å gi bort restene

STRIKKER FOR Å HJELPE: Selma Brandtzægg Jensen (66) har nå gitt av 1700 gensere til fattige i Ukraina.

ALLE FOTO: JOHAN VOTVIK

TAKKERBILDER: Dette er et utvalg av bilder Selma har fått fra utvalgte av gratis gensere gjennom organisasjonen Nordkapp. Her vest i Norge.

GRATIS GARN: Alle gensere og de andre varme plaggene er strikket av garn Selma har fått fra gjenside i hele Norge.

MER PÅ VEI: På lørdag kjører i Hvalbakkvæder har Selma nå 202 gensere, plus noen har et stort, som er klar til å bli sendt av gårde.

landbyer rundt byen, i samarbeid med de lokale myndighetene.

Første stopp er et sentralt i Zhmiretska, der prøvde for sendelse med 100-150 med

klær, sko, matvarer og møbler blir fordelt og klare som humanitær bistand, til de lokale myndighetene.

marsholder Gurold Eke-land.

Pakker inn masse kjærlighet i 1000 gaver

De tar meg med inn i rom etter rom i det tidligere sykehjemmet de får låne gratis av kommunen. Det bugner over av varer i alle formater. Vogner, barnevogner, dukker og leker, senger, sofaer, kopper og fat og klær i mengdevis, hjemmestrikkede luer, votter og gensere og masse, masse mer. Alt skal til fattige i Ukraina.

Jeg er i Øygarden på «Giving Hands» sitt hovedlager utenfor Bergen. Unni Instefjord og Olav Bøe tar meg med i deres rike av omsorg og kjærlighet.

Her er ingenting overlatt til tilfeldighetene. Alt som skal av gårde blir sjekket og om nødvendig vasket og pakket med erfaringens dyktighet. Porselen og glass må tåle ukrainske veier. «Vi ønsker jo ikke at det skal komme frem i biter» sier de to ildsjelene som for øvrig har flere gode medhjelpere på laget.

Selve hjertet i hjelpesendingene er julegavene. I år er de sent ute sier Unni. Det skal pakkes over 1000 julegaver til julen 2021. Men de er godt i gang og alt blir merket med kjønn og alder. I alle pakkene er det spesiallagde kort på Ukrainisk som forteller dem om Jesus.

Hver pakke er pakket med masse kjærlighet og inneholder flotte gaver. Litt godteri og toalettsaker er også med.

Bildene fra fjorårets julegaveutdeling sier sitt. Takknemligheten er enorm og slike bilder gir masse glød til å stå på videre.

Vi i Nordic er enormt takknemlige for å ha slike tropper med på laget. De har jo også selvsagt vært nede og sett på arbeidet vi driver i Ukraina. Den personlige kontakten er ubetalelig.

Av Leif J

Lagrene fylles opp med hjelp

«HVER PAKKE ER PAKKET
MED MASSE KJÆRLIGHET
OG INNEHOLDER FLOTTE
GAVER.»

Oppdatering på Covid situasjonen i vårt misjonsarbeid

Det mangler ikke på utfordringer i arbeidet vi står i. Livet selv gir jo ofte solide doser i seg selv og vi er involvert i mange menneskers liv. I løpet av siste måneden har flere av våre ledere i Ukraina og Filippinene vært innlagt på sykehus med Covid-19. Vi takker Gud for at de kom igjennom med livet i behold og er nå ute av sykehuset. Her om dagen fikk jeg melding fra Pastor Jora i Zhmerinka. Han var enda på sykehuset da, innlagt med Covid-19.: «Takk Leif, jeg er bedre nå. Krisen er over. Jeg er fortsatt på sykehuset, men nå ber jeg for folk. Nå har jeg akkurat forkynt for mannfolka som ligger i sengene ved siden av meg. To av dem ønsker å komme til menigheten vår!» Både Noli i Hernani og Jora er ute av sykehus, men de sliter enda med ettervirkningene av sykdommen. Vær med å be for dem og om beskyttelse for dem og menighetene og menneskene i arbeidet vi har i de forskjellige landene. Vi takker Gud for at vi på senteret ikke har vært rammet av Covid.

Av Leif J

En liten hilsen fra Barnehjemmets skoleavdeling i Hernani

På grunn corona pandemien er de barna vi har omsorg for i hjemmeskoleoppsett nå. Vi ønsket å tilpasse et lignende skolemiljø som skolen de går på til vanlig, så vi lot dem ha på seg skoleuniformen i løpet av studietiden på biblioteket. Fra mandag til fredag brukte de syv timer om dagen til studier. De studerte i lærebøkene sine og løste oppgaver. Denne typen skoleoppsett er ny for oss alle. Først var det en utfordring for oss hvordan vi skulle håndtere fjorten studenter med forskjellige klassetrinn. Men Gud er god, han ordnet ting for oss. Før pandemien oppstod, hadde misjonen allerede etablert kontakt med mange frivillige lærere som vi kunne gjøre oss bruk av i denne mest utfordrende tiden. To av CCC-medarbeiderne våre (begge er uteksaminerte lærere) og tre frivillige lærere veileder, tilrettelegger og hjelper nå barna våre med å utføre deres ukentlige

hjemmeundervisningsoppgaver. Vi har fått erfare at det er noe i denne typen nye oppsett som gir barna mer fokus på studiene. Det lærer dem også tidsstyring og det var veldig spesielt å oppleve at de nå var istand til å lære leksjonene sine mer effektivt. Faktisk, i løpet av første kvartal, utmerket de seg alle og fikk bedre skolekarakterer enn før!

Vi er takknemlige for Nordic Harvest Mission, for støtten dere alltid gir oss og for at dere tror på barna og hjelper dem til å nå sitt fulle potensiale som Guds sønner og døtre.

Hjelp oss i bønn om at disse barna, spesielt i denne pandemietiden, skal forbli fruktbare i Herren på alle områder av deres liv (fysisk, emosjonell, mental og sosial).

Gud velsigne! 🙏💕💕💕

*Av Jhoanna Marie
Estanislao-Autor*

Bønnedager i Bergen

For noen uker siden var jeg på bønnedager i Bergen. Jeg var invitert dit av Credokirken og Bibelskolen Impact og Jesusfelleskapet i Bergen. Jeg elsker å være med på bønnedager!

Å bruke tid sammen med mennesker for å søke Gud sammen med dem er helt fantastisk.

Både bibelskolen og folket som kom sammen til bønn på kveldene var «sultne», sterke og hjertelige i bønnen. I en av bønnemøtene kom det en så sterk nød over meg: «Gud ikke gå forbi Bergen!» Jeg måtte be og synge det ut gang på gang! Jeg tror dette beskriver noe

av det viktigste vi som bønnefolk kan gjøre for byen og stedet vårt! Vi kan be ned Guds rike og «begjære» at Gud ikke skal gå forbi, men fullføre sin plan og vilje med oss. Guds Ånd kom mektig den kvelden.

Jeg fikk også privilegiet å møte flere ledere som har vært igjennom tøffe tak i arbeidet de står i. Jeg blir så berørt når jeg møter mennesker som har vært hardt prøvd, men som har bevart hjertene sine. Samtalene og bønnefellesskapet med dem gjorde det så klart at tilgivelse hadde fått fylt hjertene deres. Nytt og friskt liv strømmet ut fra dem. Jeg takker Gud for slike møter!

Av Leif J

En av menighetene våre i Zambia rammet av storm

Et av områdene i Zambia der vi har menighet ble for kort tid siden rammet av en sterk storm.

Mange av takene på husene blåste av, mye av avlingen ble ødelagt og kirka deres raste sammen. Vår leder Benjamin Sakala dro dit for å undersøke situasjonen og for å sjekke hvilken hjelp som behøves. Bildene under viser den ødelagte kirka som vi bl.a. har lovet å hjelpe dem med å bygge opp igjen.

Av Leif J

I mange år har vi vært faste støttepartnere til Pastor Israels menighet i Ashdod i Israel. De har et enormt nettverk av ledere både fra både jødiske og arabiske menigheter. De driver et stort humanitært arbeid blant fattige Israelere.

Hjelp oss å hjelpe fattige i Israel

Påske er en av de viktigste bibelske høytidene. Gud befalte oss å feire den i alle generasjoner. Yeshua feiret også påske i løpet av sitt liv på jorden.

Dens betydning er dyp fordi den minner oss om Guds pakt om utfrielse fra mørket.

Det er ikke tilfeldig at Gud befaler oss å feire det hvert år, uavhengig av tidene vi lever i, nettopp fordi det er en tid med håp og mirakler. Det er en tid da vi på en spesiell måte kan reflektere over og huske Guds kraft til å utfri, selv under de mest umulige omstendigheter.

Hans pakt med oss står fast uansett! Disse utfordrende tidene er virkelig en anledning til å minnes det, når vi holder trofast på påskens fantastiske løfte om forløsning. Dette løftet er vår Messias!

*"For Kristus, vårt påskelam, er ofret."
1.Korinter 5: 7*

Med bare ni dager igjen til påsken offisielt starter, ønsker vi å sikre at vi ikke lar ytre omstendigheter endre vårt gudgitte oppdrag: «å være en velsignelse for mennesker i nød.»

Til tross for de utfordrende tidene, er dette ikke tiden for å trekke oss tilbake, men å gå fremover stødige i Guds karakter som givere. Personlig vil jeg sørge for at vi gjør alt vi kan for å gi de mest sårbare og trengende i Israel mat og det mest nødvendige, slik at de får oppleve Guds forsørgelse under denne påsken som aldri før.

Hvis det er en sikker måte å nå folk med Yeshuas kjærlighet på, så er det ved å vise dem at Gud bryr seg nok om dem til å gi dem mat og et varmt måltid. Vennlighet er en enkel, tidløs og ekstremt rørende måte å vise omsorg på, spesielt for de som ikke har opplevd mye av det i dette livet. Vil du vurdere å bli et viktig ledd i denne ubrytelige kjeden av Guds godhet i en så viktig tid? Tro kan bare testes

gjennom vanskelige tider. Dette er den tiden.

Hjelp oss å gi mat til Israelske familier i nød, holocaustoverlevende, eldre, funksjonshemmede, alenemødre og barn. Alle de opplever disse utfordrende tider vanskeligere enn andre.

En gave på \$ 25 vil gi en familie en matpakke i løpet av denne ferien; mens en gave på \$ 1000 kan hjelpe mat til 40 familier. Det givende spekteret er bredt, men generøsiteten er like dyrebar med lite som den er med mye.

Dette er muligheten til å nå en hjelpende hånd i en tid da folk trenger det mest.

*Velsignelser og Shalom,
Jacques Liebenberg van der Merwe
Assisterende pastor i Beit Hallel i Ashdod*

REISERUTE

27. APRIL - 3. MAI	Alta/ Hammerfest	Haakon Fagervik	13. - 15. MAI	Bergen BØNNEDAGER I MISJONSKIRKEN BETHEL	Leif J
-----------------------	------------------	-----------------	------------------	--	--------

STØTTE NORDIC MISSION **vopps 777789** Kontonr. 4534.28.12736

PINSEKONFERANSEN
dessverre avlyst pga corona. Mulig at det blir noen web overførte møter. Opplysninger kommer senere.

Ble med oss på live sendinger på vår Facebook side **Nordic Harvest Mission**

Hver tirsdag : Live soaking
kl 15-15.45 : m Leif J Johannesen m team

Hver onsdag : Lovsang og forbønn for syke
kl 19-20 : m Anders Skarpsno m team

NORDIC HARVEST
MISSION

NORDIC HARVEST MISSION

www.nordicmission.org / Gavekonto: 4534 28 12736

Gamle Kongeveg Nord 8, Postboks 204, 7601 Levanger

Resepsjon: 74 09 50 51 / Bønnetelefon: 74 09 51 51 / resepsjon@nordicmission.org

Ansvarlig redaktør: Leif J. Johannesen

Nærmere:

BØNNESKOLE

Moduler på Bønnesenteret, Levanger

NÆRMERE DEL 3
6.-10. OKTOBER 2021

NY
DATO!

www.nordicmission.org

Løvsangsskole

UTRUSTET I LOVSANGSTJENESTEN

NORDISK BØNNESENTER LEVANGER

7.-14. NOVEMBER 2021

VI INVITERER DEG MED PÅ EN SPENNENDE UKE MED
LOVSANG, BØNN, UNDERVISNING, WORKSHOPS OG MER.
SAMMEN MED ANDRE SOM HAR DET SAMME HJERTET.

MED BLANT ANNET
JAN & TOVE HONNIGDAL
ANDERS & MAREN SKARPSHO
LEIF J. JOHANNESSEN

FOR MER INFO:
WWW.NORDICMISSION.ORG/LOVSANGSSKOLE

GUD SVARER BØNN!

Seiersrapporter fra forbønnstjenesten

Smerter i nakken, magen samt diare forsvant etter
forbønn forteller glad kvinne!

Bihulebetennelse helbredet etter forbønn

Forbønn reddet ekteskapet

ØNSKER DU FORBØNN? TA KONTAKT!

☎ 74 09 51 51

✉ forbonn@nordicmission.org

🌐 www.nordicmission.org

